

Arrest

nr. 70 441 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 28 juli 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 augustus 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 25 augustus 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Polac, gemeente Skenderaj. U beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de Kosovaarse oorlog werd uw vader vermoord door onbekenden. Vlak na de oorlog, in 1999, ging u met uw moeder en broer in de wijk Apollonia in Fushë Kosovë wonen. U werd in Skenderaj immers niet geholpen bij het verkrijgen van een nieuwe woning en u kon er geen documenten afhalen. U probeerde ook documenten te verkrijgen bij UNMIK (United Nations Interim Administration in Kosovo) maar deze instantie gaf u ook geen documenten. Omdat jullie geen huis meer hadden liet de leider van de PDAK (Ashkali Democratic Party of Kosovo), Q.(...) G.(...), jullie wonen in een huis dat eigendom was van de partij in de wijk Apollonia. Omdat u de PDAK dankbaar was maakte u zich lid van deze partij in 2004. U nam echter niet deel aan activiteiten van de partij en betaalde geen lidgeld. Omwille van uw lidmaatschap kende u veel problemen in Fushë Kosovë. Zo kon u zich niet inschrijven als burger in Fushë Kosovë. Uiteindelijk kreeg u toch identiteitsdocumenten in Skenderaj. Bij uw zoektocht naar werk werd u steeds afgewezen, volgens u omwille van uw lidmaatschap van de PDAK. Nochtans verklaarde u dat werkgevers u nooit zeiden dat uw lidmaatschap de reden van de weigering was en dat het ook voorviel dat u niet in aanmerking kwam voor de job omdat u niet over de gevraagde opleiding beschikte. In 2005 werd u bijna omvergereden door jongeren. Tussen 2005 en 2010 werd u ook vier of vijf keer geslagen door onbekende mannen, waarbij het drie keer om dezelfde mannen ging, omwille van uw lidmaatschap van de PDAK en omwille van het feit dat deze partij jullie liet wonen in een huis van hen. In 2008 bent u éénmaal naar de politie gegaan voor uw problemen omwille van uw lidmaatschap. De politie vroeg waarvoor u gekomen was en stuurde u daarna weg. In 2008 ging u naar Oostenrijk, u vroeg er asiel aan maar na vier of vijf maanden keerde u terug omdat uw moeder ziek was en omdat u Kosovo miste. Uiteindelijk besloot u in 2010 om te vertrekken naar België. U vertrok op 21 of 22 juli 2010 en kwam aan op 29 juli 2010. U vroeg dezelfde dag asiel aan. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart afgegeven op 25 mei 2009, een woonattest afgegeven op 20 augustus 2010 in Fushë Kosovë, een lidkaart van de PDAK, een attest waarin vermeld wordt dat u lid bent van PDAK en tot de Ashkali gemeenschap behoort, en een elektriciteitsfactuur op naam van S.(...) C.(...) afgegeven op 9 maart 2011.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in 2008 naar Oostenrijk vluchtte, asiel aanvraag en vrijwillig terugkeerde naar Kosovo met behulp van het IOM. Dergelijke handelswijze valt niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierdoor wordt u algemene geloofwaardigheid ondermijnd. Vervolgens dient gewezen te worden op een aantal tegenstrijdigheden en tekortkomingen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw tien jaar durend verblijf in Fushë Kosovë en dus ook de geloofwaardigheid van de problemen die u daar zou gekend hebben ondermijnen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw laatste verblijfplaats Polac, gemeente Skenderaj was (DVZ, 4 augustus 2010 vraag 13 en 15). U verklaarde eveneens dat uw moeder, V.(...) X.(...), in Skenderaj woonde (DVZ, 4 augustus 2010, vraag 9). Daarna wijzigde u uw verklaringen, en beweerde u dat uw laatste verblijfplaats de wijk Apollonia in Fushë Kosove was (DVZ, 14 september 2010, en CGVS, p. 2 en 3). Vervolgens verklaarde u dat u zich als inwoner in de gemeente Fushë Kosove wou inschrijven maar dat u gewoon werd weggestuurd (CGVS, p. 4). Daarna wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat u uw documenten heeft afgehaald in Skenderaj terwijl u geregistreerd was in Fushë Kosovë (CGVS, p.5). Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat u terug te vinden bent in de kieslijsten van 2007, 2009 en 2010 van de gemeente Skenderaj. De registratie als kiezer in Kosovo gebeurt automatisch. Iedereen die in het Bevolkingsregister als Kosovaars staatsburger geregistreerd staat en voldoet aan de voorwaarden om te stemmen, zijn de 18 jaar of ouder zijn, komt op de kieslijst terecht van de gemeente waar hij/zij geregistreerd is. Uit bovenstaande blijkt dus dat u niet alleen uw documenten heeft afgehaald in Skenderaj maar dat u daar ook geregistreerd was. Dat u zomaar zou weggestuurd zijn toen u zich trachtte in te schrijven als inwoner in Fushë Kosovë is, zoals hierboven reeds vermeld, allerm minst aannemelijk. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal legde u weliswaar een attest van woonst neer afgeleverd in Fushë Kosovë waarin verklaard wordt dat u een inwoner bent van de wijk Apollonia in Fushë Kosovë. Dit attest werd echter afgeleverd op 20 augustus 2011. Op dit moment verbleef u echter niet meer in Kosovo, maar in België. Hierdoor wordt de bewijskracht van dit attest dan ook sterk gerelativeerd. Gezien u toen reeds in België verbleef en een asielaanvraag had ingediend blijkt duidelijk dat de afgifte van dit attest niet gepaard is gegaan met een woonstcontrole waarbij gecontroleerd werd of u daar persoonlijk woonachtig was. Hoe dan ook kan uit het attest niet worden

afgeleid dat u de afgelopen tien jaar in Fushë Kosovë gewoond heeft. Verder dient te worden vastgesteld dat u niet kon antwoorden op enkele eenvoudige vragen betreffende de streek waar u gedurende de afgelopen tien jaar zou gewoond hebben. Toen u verschillende keren werd gevraagd naar dorpen in de gemeente Fushë Kosovë kon u slechts één dorp opnoemen, Sllatinë. Verder vermeldde u Lipjan, Obilic en Prishtinë, welke gemeenten in Kosovo zijn en geen dorpen in Fushë Kosovë (CGVS, p. 3). Op de vraag welke nationaliteit de in Fushë Kosovë aanwezig KFOR (Kosovo Force) troepen hebben antwoordde u verkeerdelijk Amerikaans terwijl volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie de Finnen daar gestationeerd zijn. Gevraagd of u over documenten beschikte die uw verblijf sinds 1999 in Fushë Kosovë staven, verwees u naar uw lidkaart van de PDAK. Op deze lidkaart staat echter als straatnaam Skenderaj vermeld en als postnummer van de woonplaats dat van Fushe Kosovë. Geconfronteerd hiermee antwoordde u dat er misschien iets fout werd genoteerd (CGVS, p. 5). Deze verklaring voldoet echter niet. U stuurde na uw gehoor op het Commissariaat-generaal nog een elektriciteitsfactuur door op naam van S.(...) C.(...) met een adres in Apollonia, Fushë Kosovë. Aangezien deze elektriciteitsfactuur niet op uw naam staat, bewijst deze geenszins uw verblijf daar. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal maakte u geen enkele melding van een persoon genaamd S.(...) C.(...). Bovendien maakte u niet aannemelijk dat u nav uw lidmaatschap van de PDAK, problemen zou gekend hebben in Kosovo. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt namelijk dat u geen enkele band hebt met deze partij. U nam nooit deel aan activiteiten, u kwam niet op voor de verkiezingen en u betaalde geen lidgeld (CGVS, p. 10). U hebt zelfs nooit iemand van de PDAK ontmoet (CGVS, p. 20). De enige band die u hebt met de PDAK is de lidkaart die u voorlegde. U verklaarde overigens lid te zijn van de PDAK sinds 2004 (CGVS, p. 6 en 9) terwijl op de lidkaart de hokjes sinds 2002 aangevinkt zijn. Uw kennis over deze partij is ook zeer gebrekkig. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat Q.(...) G.(...) de voorzitter is van de PDAK. Volgens onze informatie is dit namelijk D.(...) A.(...). U kende deze man echter niet (CGVS, p. 10). U kon ook geen andere vertegenwoordigers van de PDAK noemen (CGVS, p. 10) en kende geen andere Ashkali partijen of organisaties die actief zijn in Kosovo (CGVS, p. 10). De enige band die u verklaart te hebben met deze partij, is omdat Q.(...) G.(...), vertegenwoordiger van deze partij, jullie gezin liet wonen in een huis van de partij (CGVS, p.18, 20). Hieraan kan echter geen geloof gehecht worden. Vooreerst legde u hier geen enkel (begin van) bewijs van neer. Verder is het uiterst merkwaardig dat een Ashkali-leider een huis zou schenken aan etnische Albanezen. U legt een niet gedateerde verklaring van Q.(...) G.(...) voor maar daar wordt evenmin enige melding gemaakt van het feit dat hij jullie een woning heeft bezorgd. Bovendien strookte de inhoud van het attest niet met uw verklaringen. Zo wordt er in vermeld dat u behoort tot de Ashkali gemeenschap, hetgeen u zelf nochtans ontkent (CGVS p. 19). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas. Tot slot dient toegevoegd te worden dat uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat etnische Albanezen voldoende bescherming kunnen genieten in Kosovo. Hieruit blijkt immers dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Aansluitend dient opgemerkt te worden dat u verklaarde nooit noemenswaardige problemen te hebben gekend met de autoriteiten in Kosovo (CGVS, p. 23). De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Uw Kosovaarse identiteitskaart bevestigt uw identiteit en nationaliteit, die hier geenszins ter discussie staan. Uw Kosovaars woonattest, lidkaart van de PDAK en de elektriciteitsfacturen op naam van S.(...) C.(...) werden reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van de zaak

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Hij herhaalt vooreerst kort dat hij Kosovo heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en vluchtte naar Oostenrijk, waar zijn asielaanvraag werd afgewezen. Hij keerde terug naar Kosovo, ook al vreesde hij voor zijn leven. Wat de tegenstrijdigheden betreft, bevestigt verzoeker dat hij een inwoner was van de wijk Apollonia in Füshe Kosovë. Hij meent dat hij daarvan een attest heeft neergelegd bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal. Verzoeker bevestigt verder dat hij naar aanleiding van zijn lidmaatschap van de PDAK problemen heeft gekend in Kosovo. Hij heeft zijn lidkaart voorgelegd bij het gehoor. Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet alle details kent van de partij, maar hij deelt mee dat dit niet wegneemt dat hij wel degelijk problemen kende in Kosovo omwille van zijn lidmaatschap bij de partij. Verzoeker benadrukt tenslotte dat hij in zijn thuisland geen bescherming kan genieten. De Kosovaarse politie is tot op heden nog steeds niet in staat om voldoende actie te ondernemen ter bescherming van de burgers. Dit wordt volgens verzoeker bevestigd door het feit dat de Kosovaarse politie actueel wordt bijgestaan door de Eulex Police Component, om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om er voor te zorgen dat de Kosovaarse politici minder corrupt te werk gaan.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemd artikel verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst vermeldt het Commissariaat-generaal dat het feit dat verzoeker vrijwillig terugkeerde naar Kosovo, na zijn asielaanvraag in Oostenrijk, niet te rijmen is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch met een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vervolgens wijst het Commissariaat-generaal op een aantal tegenstrijdigheden en tekortkomingen in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van zijn tien jaar durend verblijf in Fushë Kosovë ondermijnen en dus ook de geloofwaardigheid van de problemen die hij daar zou hebben gekend. Het attest dat verzoeker heeft neergelegd, dat zou moeten aantonen waar hij woonde dateert van 20 augustus 2011. Op dat moment verbleef hij in België en niet in Kosovo, waardoor de bewijskracht van dit attest dan sterk wordt gerelativeerd. Verder stelt het Commissariaat-generaal vast dat verzoeker niet kon antwoorden op enkele eenvoudige vragen betreffende de streek waar hij gedurende de afgelopen tien jaar zou gewoond hebben. Het adres op zijn lidkaart klopt niet en de elektriciteitsfactuur die hij heeft voorgelegd, is op naam van iemand anders, waardoor verzoekers verblijf in Fushë Kosovë geenszins wordt bewezen. Bovendien maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij naar aanleiding van zijn lidmaatschap van de PDAK problemen zou gekend hebben in Kosovo. Uit zijn verklaringen blijkt namelijk dat hij geen enkele band heeft met deze partij en legt hij hiervan geen bewijs van neer. Tot slot vermeldt het Commissariaat-generaal dat uit informatie blijkt dat etnische Albanezen voldoende bescherming kunnen genieten in Kosovo. Verzoekers identiteitskaart bevestigt enkel zijn identiteit en nationaliteit, die geenszins ter discussie staan.

2.4. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden in verband met zijn woonplaats merkt de Raad op dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift enkel beperkt tot de bevestiging dat hij in Apollonia in Füshe

Kosovë woonde, zonder de tegenstrijdigheden *in concreto* te weerleggen. Verzoeker poogt niet eens uit te klaren dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn laatste verblijfplaats Polac, gemeente Skenderaj was en dat zijn moeder ook in Skenderaj woonde (stuk 10, Verklaring DVZ), terwijl hij daarna zijn verklaringen wijzigde en plots beweerde dat zijn laatste verblijfplaats de wijk Apollonia in Fushë Kosovë was (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 2 en 3) waarna hij verklaarde dat hij zich als inwoner in de gemeente Fushë Kosovë wou inschrijven, maar dat hij gewoon werd weggestuurd (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 4). Vervolgens wijzigde hij alweer zijn verklaringen en stelde hij dat hij zijn documenten heeft afgehaald in Skenderaj, terwijl hij geregistreerd was in Fushë Kosovë (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 5). Terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoeker terug te vinden is in de kieslijsten van 2007, 2009 en 2010 van de gemeente Skenderaj (stuk 16, Landeninformatie). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft, aangezien hij zich enkel beperkt tot een bevestiging dat hij in Fushë Kosovë woont. Verzoeker herhaalt daarbij dat hij hiervan een attest heeft neergelegd, maar brengt niets in tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat dit attest werd afgeleverd op 20 augustus 2011, terwijl hij op dat moment niet meer in Kosovo verbleef, maar in België, waardoor de bewijskracht van dit attest sterk gerelativeerd wordt. Dit attest werd namelijk niet op basis van een woonstcontrole opgesteld. Verzoeker brengt evenmin iets in tegen de vaststelling van het Commissariaat-generaal dat zijn geografische kennis over de gemeente Fushë Kosovë beperkt is. Uit het voorgaande leidt de Raad af dat de commissaris-generaal rechtsgeldig tot het besluit kon komen dat verzoekers tien jaar durend verblijf in Fushë Kosovë en dus ook de problemen die hij daar zou hebben gekend, ongeloofwaardig zijn.

2.5. Voorts poogt verzoeker zijn politieke engagement aan te tonen door te verwijzen naar zijn lidkaart. Zijn lidkaart dateert echter van 2002, terwijl hij verklaarde lid te zijn sinds 2004 (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 6 en 9), waardoor de bewijswaarde van dit document sterk in het gedrang komt. Bovendien hebben documenten enkel bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Verzoeker geeft in het verzoekschrift uitdrukkelijk toe dat hij "*niet alle details kent van de partij*". De Raad stelt vast dat het gebrek aan kennis zich niet enkel beperkt tot details, maar ook tot essentiële zaken, zoals wie de partijvoorzitter is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 10). Bovendien verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij nooit deelnam aan activiteiten, niet opkwam voor de verkiezingen, nooit iemand van de partij heeft ontmoet en geen lidgeld betaalde (stuk 3, gehoorverslag CGVS 08/03/2011, p. 10 en 20). Bovendien merkt de Raad op dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker, die bij het gehoor op het Commissariaat-generaal zijn eerdere verklaringen omtrent zijn etnische origine uitdrukkelijk wijzigde en verklaarde van etnisch Albanese origine te zijn, lid zou worden van een Ashkali-partij. Het feit dat deze partij hem een woning verschafte in Fushë Kosovë kan, gelet op wat hierboven in punt 2.4 werd gesteld bezwaarlijk aannemelijk worden geacht. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap met de partij, waardoor de beweerde problemen omwille van de zogenaamde lidmaatschap als ongeloofwaardig worden beschouwd.

2.6. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker voert ter verschoning aan dat de Kosovaarse politie tot op heden nog steeds niet in staat is om voldoende actie te ondernemen ter bescherming van de burgers en dat dit wordt bevestigd door het feit dat de politie wordt bijgestaan door de Eulex Police Component. Er dient te worden opgemerkt dat dit ongestaafde betoog niet bij machte is de objectieve informatie te weerleggen waarop het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is gebaseerd. Aan het administratief dossier werden immers allerhande rapporten toegevoegd (stuk 16, Landeninformatie) waaruit blijkt dat de Kosovaarse politie voldoende bescherming kan bieden. Verzoekers blote bewering is niet bij machte de objectieve informatie aan het wankelen te brengen. In elk geval dient te worden geconcludeerd dat verzoeker geenszins aantoonde dat hij naar aanleiding van zijn problemen de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden ten volle heeft benut, alvorens internationale bescherming te zoeken.

2.7. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker vanuit Oostenrijk vrijwillig naar zijn land van herkomst terugkeerde, en dit zelfs met de begeleiding van de Internationale Organisatie voor de Migratie nadat zijn asielaanvraag in Oostenrijk werd afgewezen. Deze gang van zaken ondermijnt volledig verzoekers behoefte aan bescherming. De bewering dat hij geen andere keuze had, doet hieraan geen afbreuk.

2.9. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN